

man især har taget Hensyn til de Grindringger, der ved den forrige Behandling bleve gjort af Flere af Thingets ærede Medlemmer og navnlig af den ærede Ordfører.

Voigt: Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 2 nærer jeg nogen Betænkelighed, forsaavidt det deri er paalagt Stævningsemændene at forrette Forkyndelsen for den deri fastsatte lave Betaling. Det er det høit ærede Thing bekendt, at Thinget ved adskillige allerede før behandlede Lovforslag har nedsat Stævningsemændenes Gebyr til samme ringe Beløb, som her er skeet, og jeg troer virkelig, at man paalægger disse Betjente et altfor betydeligt Arbejde ved at paalægge dem at forrette disse Forkyndelser for en saa ringe Betaling. Allerede ved Forkyndelsen af Stævninger og Tilfælgelser i offentlige Sager er der paalagt Stævningsemændene et saa betydeligt Arbejde, at de ofte ikke uden at forsømme deres allernødvendigste Forretninger kunne besørge det, især i det Tilfælde, at Sognene ere af nogen Udstrækning, og navnlig Sogne, hvor Beboerne ernære sig af Fiskeri. I disse sidste Sogne nødes Stævningsemændene ofte til i ikke ringe Tid paa Grund af deres Forretninger med Stævninger at forsømme deres eneste Erhverv, hvorved de, efter hvad der er mig bekendt, kunne udsættes for Mangel og for at blive aldeles ruinerede i deres Bedrift. Jeg har imidlertid confereret herom med adskillige af det høitærede Things Medlemmer af Landbostanden, og da de ikke have havt nogen videre Betænkelighed derved, har jeg ikke fundet mig foranlediget til at stille noget Vædringsforslag i denne Henseende, men jeg har dog villet tillade mig at gjøre Thinget opmærksom paa, saafremt der oftere skulde blive stillet lignende Forslag, at man da vil tage Stævningsemændenes Stilling noget i Betragtning.

For at forebygge Misforstaaelse af nogle Dittringer, jeg brugte ved Sagens anden Behandling, og som findes i Landstingstidenden Nr. 237, 1ste Side, 2den Spalte, maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg med disse Dittringer alene har havt Politisager for Die, som de der vare navnte i de to foregaaende Replikker, og i hvilke, som bekendt Dommen

bliver forkyndt og oplæst for Parterne ved Dommens Af afgørelse; det er alene for at forebygge Mistydning af mine Udtryk, at jeg har tilladt mig at bemærke dette.

Ordføreren: Hvorvidt det høitærede Thing vil gaae ind paa den forandrede Resdaction af § 3, som nu er forslaaet af de ærede Herrer, maa man ganske henstille. Det forekommer mig, at den altid er at foretrække for den Paragraph, som blev stillet sidste Gang, skjøndt jeg heller ikke troer, at denne her er uden Mangler. Med Hensyn til det til § 4 stillede Vædringsforslag forekommer det Udvalget eller idetmindste en Deel af Udvalgets Medlemmer, at det er mindre heldigt, at regne fatalia appellationis fra den Tid, Tiendecommissionens Kjendelse affiges, uden at Parterne underrettes om, hvad Tid dette skeer, og uden at Parterne indskræves dertil. Vel hedder det i det stillede Vædringsforslag, at Kjendelsen uopholdelig skal forkyndes for alle Bedkommende; men det er jo muligt, at dette ikke skeer; det kan være, at det kan trække lang Tid ud, inden Kjendelsen kan blive forkyndt for Bedkommende, ja det kunde tænkes, at Kjendelsen først blev forkyndt dem, efterat fatalia appellationis vare udløbne; thi Vædringsforslaget indeholder ikke nogen Bestemmelse om, at, naar Kjendelsen ikke uopholdelig forkyndes dem, fatalia appellationis da skal regnes fra et andet Tidspunkt f. Ex. fra Forkyndelsen. Det er altsaa ikke saa ganske hensigtsmæssigt, forekommer det endeel af Udvalgets Medlemmer. Disse Medlemmer, som ikke saa ganske have kunnet billige det Resultat, som er fremstillet i Vædringsforslaget, troe derfor, at det maa skee havde været bedre, at Kjendelsen blev afsagt f. Ex. paa Formandens Bopæl, under Commissionens Haand, men alene i hans Overværelse, at han alene oplæste den, og at Parterne dertil bleve stævne paa den i Frd. 8de Januar 1810 og Placat 12te Marts 1828 bestemte Maade, idet man har forudsat, at ikke alle Parter vilde møde, men let erhverve Kundskab derom; da vilde der ikke kunne være noget imod, at regne fatalia appellationis fra Kjendelsens Afgørelse. Imidlertid har Udvalgets Pluralitet ikke kunnet gaae ind derpaa og som Følge deraf foreligger der intet andet For-